
Z orzecnictwa Sądu Najwyższego w sprawach adwokackich

Palestra 11/5(113), 106

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z ORZECZNICTWA SĄDU NAJWYŻSZEGO **W SPRAWACH ADWOKACKICH**

WYROK SĄDU NAJWYŻSZEGO
z dnia 28 października 1966 roku
(RAD 8/66)

Członkowie zespołów adwokackich korzystają z udziału w dochodzie zespołu na zasadach uregulowanych przepisami § 34—38 rozporządzenia w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. z 1964 r. Nr 1, poz. 4), łamanie zaś przepisów godzi w nową, uspołecznioną formę zespołu adwokackiego.

Z uzasadnienia:

Adwokaci X i Y zostali obwinieni o to, że w październiku 1964 r. adw. X przekazał wbrew przepisom część swego wynagrodzenia w wysokości około 1 000 zł adw. Y, który to wynagrodzenie przyjął.

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna wydała w dniu 28 sierpnia 1965 r. orzeczenie uniewinniające adwokatów X i Y, wywodząc w uzasadnieniu orzeczenia, że adw. X przekazał dobrowolnie kwotę 600 zł koledze Y, pełniącemu za niego w okresie urlopu obowiązki kierownika zespołu, co zdaniem Komisji Dyscyplinarnej nie stanowi naruszenia prawa ani nie uchybia godności zawodu.

Minister Sprawiedliwości, uznając powyższą ocenę zarzuczonego czynu za błędną, wnosi w rewizji nadzwyczajnej o uchylenie orzeczenia uniewinniającego obwinionego Y i o przekazanie jego sprawy Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej Izby Adwokackiej w A. do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zwrot akt rzecznikowi dyscyplinarnemu celem uzupełnienia dochodzenia dyscyplinarnego przeciwko adwokatowi Y.

Sąd Najwyższy uwzględnił rewizję

nadzwyczajną Ministra Sprawiedliwości, uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej do ponownego rozpoznania, wychodząc z założeń następujących:

Rozpoznając sprawę adw. Y, Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna Izby Adwokackiej w A. przyjęła za podstawę ustaleń swego orzeczenia wersję wyjaśnień adw. X, która pomijała fakt „inspiracji adw. Y” do przekazania mu — po dokonaniu podziału dochodu za październik 1964 r. — części przypadającego X wynagrodzenia (...).

Przyjmując nienależne mu wynagrodzenie, obwiniony adw. Y postąpił wbrew obowiązującym przepisom prawa. Słuszny jest bowiem argument rewizji nadzwyczajnej, że członkowie zespołów adwokackich korzystają z udziału w dochodzie zespołu na zasadach uregulowanych przepisami § 34—38 rozporządzenia w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 1 z 1964 r., poz. 4), łamanie zaś tych przepisów godzi w nową, uspołecznioną formę zespołu adwokackiego. Nie można też odmówić słuszności wywiodom rewizji nadzwyczajnej, że ocena stanu faktycznego w sprawie obwinionego Y nie może być dokonana na tle faktu, iż od lipca 1965 r. nastąpiła zmiana arkusza rozliczeniowego, zmiana ta bowiem dotyczy podziału nadwyżki, jej zaś różnica w podziale dochodu zespołu (w którym pracował obwiniony) za październik 1964 r., już po wprowadzeniu zmiany, oscylowałaby wokół kwoty 85 zł. W tych warunkach wprowadzenie zmian w dokonywaniu rozliczeń dochodu zespołów adwokackich nie może stanowić kryterium do oceny rodzaju i wagi zarzuczonego obwinionemu czynu (...).